

MAYER ZSÓ

Éj

/tanka/

Lángoló az ég
sötétjén a kéj, parázs
szerelemben ég,
Hold és csillagok alatt
Napra boruló az éj.

Talán

Évát életének korai szakaszában súlyos betegség kerítette hatalmába, mely egy pillanat műve volt, hirtelen jött, hosszú út vezetett a felépülésig – maradandó károsodással.

Családja szeretettel vette körül, gyermekei elvégezték iskoláikat, képzettségüknek megfelelően álláshoz jutottak. Szórakozásra, kirándulásra is kerítettek időt, barátokra leltek, megtalálták életük párját, házasságot kötöttek. Munkájuk a családi fészektől távoli városba szőlította őket. Férjére hárult a kenyérkereset, a háztartási munkák zöme, de kikapcsolódásra is jutott bőven idő. Évát tisztességesen ellátta szükség esetén, bár ő erejéhez és fizikai állapotához mérten mindent megtett annak érdekében, hogy zökkenőmentes legyen az életük. Unokáik születtek, akik bearanyozták mindennapjaikat. Gyakran látogatták meg egymást – a távolság ellenére. Egy-egy ünnep alkalmával sokan ülték körbe az asztalt, boldog gyerekzsivajtól zengett a ház. Évát újabb betegség gyötörte, kivizsgálások sorozatának eredménye: hosszan elnyúló kezelések, melyeknek hatása bizonytalanságban tartotta őt és családját. Csak az unokák mosolygó arca varázsolt némi örömet köré. Gyermekeinek tekintetén néha elfojtott keserűséget látott betegsége miatt, de férjének magabiztos viselkedése, a tényekkel való szembenézése erőt sugárzott felé, régen feladta volna az életé-

be lopakodó szüntelen harcot, ha mindezt nem tapasztalta volna. Újabb unoka érkezése sugallta felé: érdemes élni, látni cseperedésüket, csilingelő hangjukat hallani, játszani velük. Ilyenkor fájdalmairól elfeledkezett, szépnek látott mindent. Férje hobbiját tiszteletben tartotta, gondolván, hogy kikapcsolódásra minden embernek szüksége van, így könnyebben viseli a rá háruló többlet-terhet – az ő állapota miatt. Munkájában elismert szakember volt, tisztelet övezte szűk és tágabb környezetében egyaránt. Éva időnként – állapotának javulása vagy szinten tartása végett – hosszabb időre egészségügyi intézménybe kényszerült. Ott testileg-lelkileg megerősödött a gondos kezelése hatására. Barátságokat kötött, hasonló társainak erejéből erőt merített. Családjá nem nélkülözte közellétét: gyakran látogatták, ami jóleső érzéssel töltötte el. Miután visszatért otthonába, friss erővel látta el teendőit. Környezete méltányolta tetteikészségét, mosolygós arcát. Férjének egyre gyakrabban akadt halaszthatatlan dolga munkaidőn kívül, Éva mindezt tudomásul vette, mígnem egy nem várt telefon megmozgatta fantáziáját, vagy csak a női megézés hatására gyanakodni kezdett. Férjének szegezte szomorú kérdését:

– Harmadik személy lépett életünkbe?

– Igen –hallotta a hideg választ, és mi ezzel a gondod? Elvégre nem vagy egészséges. –

Férje rideg szavai mintha arcul vágták volna. Dermedt csend telepedett közéjük, nyomasztó hangulat uralkodott el rajtuk.

– „*Nem vagy egészséges*” – ez a mondat a betegségtudatát sokszorosára fokozta. Sok hátránya származott mindebből, de hogy az, akiben megbízott, még a tudtára is hozza, ez súlyos teherként nehezedett rá. Gyermekei, unokái szeretete feledteték vele a hányaveti mondatot. Éva napjai egyhangúan teltek, férje mindig talált okot a távolmaradásra, ilyenkor olvasással, unokái látogatásával törte meg napjai szürkeségét a nő. Egy verőfényes napon a nap sugaraiban fürödve érces hangra ocsúdott Éva.

– Elköltözöm, elég volt belőled, a betegségedből, nem élhetek úgy, ahogy szeretnék. –

Évát lesújtotta a hír, csodálkozott, ő mindent megtett annak érdekében, hogy a házasságukra minél kevesebb teher háruljon. Viszont, ha párja másképpen látja mindezt, legyen így. Megkeményedett, de sajtó a szíve a betegségtudattól. Peti, a férj, megszabadulva a nyomasztó teheről, független emberként mártózott meg a boldogságban. Szabadságvágya teljesült, kimondta azt, amit már régen megfogalmazott magában. Elköltözött a barátnőjéhez. Éva vállára nehezedett házuknak minden terhe, betegségének nyúga. Családja segítőkész hozzáállása enyhítette szomorúságát. Férje szokatlanul, időnként látogatta, Éva soha nem tett szemrehányást, tudomásul vette döntését. Egy alkalommal megkérdezte Petitől: miért nem válik el hivatalosan is tőle. Meglepő választ kapott.

Hisztériázott eleget fiatal partnernője ez ügyben, s ő megelégette, egyébként is már más öleli át barátnőjét. Éva az idő múlásával tudomást szerzett férje és a lány lazuló kapcsolatáról, barátnőjének erkölcsösnek nem mondható magatartásáról, a legfőbb motivációról, az anyagi javak mértéktelen bezsebeléséről. Férje lassacskán feleségének kegyeit szerette volna elnyerni, de annak bizalma megingott, s a helyreállítása egyelőre még várat magára. Hányaveti mondata időnként a fülében cseng, de átgondolván kettejük kapcsolatát, végül beleegyezett Peti hazaköltözésébe. Talán még időben rájött: legfőbb érték egy szerető család, akik jóban-rosszban együtt vannak.

Talán.

Fagyos szavad

/tanka/

Jégesőként hull
fagyos szavad lelkembe,
cikázó villám
foltot éget belé, mely
holnapra már nyomtalan.